

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 88 (1192) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 24. jūlija

Maksā 10 kap.

Enerģiski novirzīt notikumu gaitu no kara ceļa uz miera ceļu

Cilvēce pārdzīvo vienu no visnopietnākajiem mirkļiem savā vēsturē. Pasaule nonākusi pie katastrofas robežas. Bruņotā intervencija, ko ASV izraisījušas Lībānā un pēc tam Anglijā — Jordānijā, bruņotais iebrukums, kas draud Irakai un citām Arābu Austrumu zemēm, — tas viss ir saistīts ar ļoti bīstamām sekām un var radīt tādu ķēdes reakciju, ko apturēt vairs nebūs iespējams.

Šai draudīgajā vēstures brīdī, kad vairs nevar kavēties ne mirkli, Padomju Savienība, kas vienmēr aizstāvējusi mieru visā pasaulē, mierīgu līdzās pastāvēšanu, nevar palikt vienaldzīga pret to, kas notiek Tuvajos un Vidējos Austrumos, tieši tās robežu tuvumā. Padomju Savienība nevar palikt nomaļus, kad izšķiras jautājums: vai būs karam vai mīram.

PSRS Ministru Padomes priekšsēdētājs N. Hruščovs nosūtījis Vēstījumus ASV prezidentam D. Eizenhauseram, Lielbritānijas premjerministram H. Makmilānam, Francijas Republikas Ministru padomes priekšsēdētājam Š. de Gollam un Indijas premjerministram Dž. Neru. Šie Vēstījumi, ko 21. VII publicēja „Pravda“, ir dokumenti ar izcili starptautisku nozīmi. Tie pauž visas padomju tautas gribu, kas kategoriski prasa likvidēt kara pērkli Tuvajos un Vidējos Austrumos, saglabāt un nostiprināt mieru.

Padomju Savienības valdība ierosina nekavējoties, sasaukt PSRS, ASV, Anglijas, Francijas un Indijas valdību vadītāju apspriedi, kurā piedalītos arī ANO ģenerālsekretārs, lai šai apspriedē tūlīt veiktu pasākumus uzsāktā bruņotā konfliktā likvidēšanai.

ASV un Anglijas militārā intervencija pret Lībānu un Jordāniju turpina to pašu veco kolonizatoru politiku, kuras upuri savā laikā bija daudzas Austrumu zemes. Nafta, jaunas iedzīvotāņu kare ir interventu stimuls.

Nevienam nav pievilusi un nepievils melnās pazīņojumi par amerikāņu un angļu pilsoņu „aizsardzību“, par to, ka bankrotējušie valdītāji,

kurus tauta noraida, lūdzot „palīdzību“.

Mēģinot nomierināt satraukto pasaules sabiedrisko domu, intervencijas organizētāji steigšus paziņot, ka viņi esot nodomājuši aprobežoties ar Lībānu un Jordāniju. Bet ir ļoti zināms, ka neviens agresors nav iepriekš paziņojis, cik zemju viņš nodomājis sagrābt. Tā, piemēram, rīkojās Hitleris, kas, uzbrūdamis kārtējam upurim, paziņoja, ka tas ir viņa pēdējais mērķis.

Pašreizējie agresijas organizētāji, vēloties iebiedēt tautas un uzmundrināt paši sevi, tagad bezgala lielās, ka viņi varot sagraut visu pasauli. Sevišķu centību šai kaunpilnajā rīcībā parāda ASV augstākās militārpersonas, kas saka provokatoriskas, uz karu musinošas runas.

Tāču iebiedēšana ir nederīgs līdzeklis starptautiskajās attiecībās. Kā zināms, Amerikas Savienotajām Valstīm un Anglijai ir atomu un ūdeņraža bumbas, aviācija un jūras kara flote. Bet tikpat labi ir zināms, ka arī Padomju Savienībai ir atomu un ūdeņraža bumbas, aviācija, jūras kara flote un turklāt visādu veidu balistiskās raketes, tai skaitā starpkontinentālās raketes. Tomēr Padomju valdība uzskata, ka šai atbildīgajai brīdī valstu vadošajiem darbiniekiem jāmeklē atrisinājumi, balstoties nevis uz kara kaizlību kuršanu, bet uz saprātu un mierīgu apsvērumu, lai izslēgtu karu un nodrošinātu mieru visā pasaulē.

Padomju valdības priekšlikums par piecu valstu valdību vadītāju apspriedes tūlītēju sasaukšanu jau aplidojis visu pasauli. Ziņojumi, kas pienāk no ārzemēm, liecina, ka to ar ļoti lielu entuziasmu uzņemusi visa mieru mīlošā cilvēce. Indijas premjerministrs Dž. Neru ir pieņēmis padomju priekšlikumu un apliecinājis gatavību veicināt tikšanās sekmes.

Visas pasaules tautas prasa tūlītējus un enerģiskus pasākumus, lai izbeigtu bruņoto intervenciju Tuvajos un Vidējos Austrumos, likvidētu jauna kara draudus.

Jauns papildapmaksas veids kolhoza slaucējām

Lai celtu slaucēju materiālo ieinteresētību darbā, kolhozā „Latgales zieds“ izstrādāta papildapmaksa slaucējām par piena izslaukumu, sākot no 1000—3000 litriem no katras govys. Ja slaucējai grupā ir astoņas slaucamas govys, tad papildapmaksu atkarībā no piena izslaukuma tā saņem šādi: izslaucot 1000 litru papildapmaksā saņem 500 rubļus, 1500 litru — 1000 rubļu, 2000 litru — 1500 rubļu, 2500 litru — 2000 rubļu, 3000 litru — 2500 rubļu.

Šāds nesen ieviestais papildsamaksas veids vairāk ieinteresē slaucējas darbā, jo papildsamaksu tās saņem tūlīt pēc noteiktā piena daudzuma ieguves. Tas zināmā mērā atvieglo arī kolhoza grāmatvedības darbu. Pie šādas papildsamaksas aktrīt arī piena izsniegšana slaucējām papildsamaksā kā to praktizējam līdz šim.

Pirmos 500 rubļus, saņēma Antonija Gusakova, Franciska Vaivode, Broņislava Rubene, Tatjana Batarāga un Veronika Barkovska. Pašreiz šīs slaucējas cīnās par to, lai ātrāk saņemtu otros 500 rubļus. Tā slaucēja Franciska Vaivode uz 17. jūniju no katras gada govys izslaukusi 1202 litri piena. Tāds pats piena izslaukums arī slaucējai Anstasijai Gusakovai. Slaucējas Franciskas Vaivodes piemēram seko slaucējas Tatjana Batarāga, Broņislava Rubene, Antonija Gusakova u. c., kuras apņēmušās izslaukt no gada govys ne mazāk kā 2500 litru piena un saņemt papildapmaksā 2000 rubļu.

E. Kalniņš

Produktīva sivēnmāšu grupa

JĒKABPILS rajona kolhozā „Dzintars“ izaudzēta augsti produktīvu sivēnmāšu grupa. Rekordiste ir „Lutause“, kas 1957. gadā divos metienos devusi 45 sivēnus. Šā gada pavasarī „Lutausei“ bija 20 sivēni. Kopskaitā 11 metienos tā atnesusi pāri par 250 sivēniem. „Lutause“ sver 350 kilogramus un ir 1,8 metrus gara. Arī rekordistes pēcnācējas ir augsti produktīvas. Atsevišķos metienos tās meitas atnesušas 14—16 un vairāk sivēnu.

(LTA)

Kūdriniekiem ir ar ko lepoties

Silta un saulaina laika kūdrinieki vēlas ne mazāk kā kolhozieki izejot plāvās vai ābolīpa laukos. Gar karjeru malām šovasar izklātie kūdras ķieģeliši te nostāvējuši jau krietni ilgi, jo saulaino dienu vietā apvārsni bieži aizklāj smagi pelēki lietuss mākoņi. Bet vai tādēļ purvā un fabrikas cehos lai apstātos kūšājošais darbs? Nē, kaut arī šodien jau no paša rīta brāzmais vējš ar spēku sviež sejā smalkus lietuss pilienus, taču plašajā purva kļajumā dzirdama kūdras rokamo mašīnu dūna. Klājlaukā ar katru minūti rindojas jauni kūdras ķieģeliši. Drīzi vien izeja purva virsni plašā joslā nosedz izklātās taisnas melno ķieģelišu rindas. Šeit strādā labākā mašīnkūdras ieguves brigāde. Viņu vidū redzams arī brigadieris Antons Skukis. Par šo nelielo, bet saliedēto ļaužu grupu fabrikā dzirdama slava. Kūdras ieguves sezonas plānu brigāde šogad izpildījusi 21 dienu pirms termiņa. Tagad virsplānā katru dienu viņi saražo desmitām tonnu labas kūdras.

Pie izolācijas ceha piestājuši vagonete pildās acīm redzot. Ik pēc brīža ceha strādnieces tajā iekrauj jaunu partiju izgatavoto izolācijas plākšņu, kuras rīt vai parīt nosūtīs ne tikai mūsu repub-

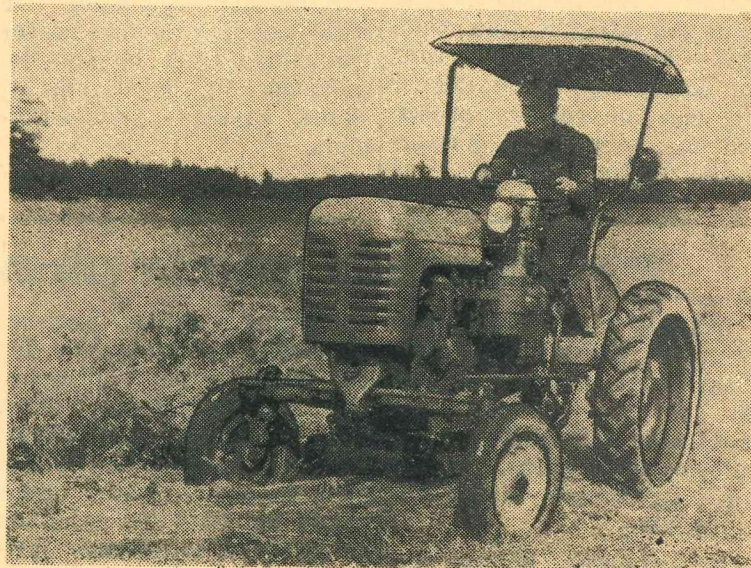
likas vajadzībām, bet daudz tālāk aiz tās robežām. Šī ceha ražoto produkciju jau ilgus gadus labi pazīst gan Maskavas, Viļņas, Kaliningradas, Baku un pat Sahalinas celtnieki. Uz visattālākiem mūsu Dzimtenes nostūriem bieži ripo vagoni ar Līvānu kūdrinieku ražotajiem kūdras izolācijas materiāliem.

Mūsu zemes jaunbūvēs ir ielikts tūkstošiem izolācijas plākšņu, kuras ražojusi Veras Stepanovas brigādes ļaudis. Šie ļaudis ir pirmie darbā. Tikai jūlijā vien viņi saražojuši 11000 izolācijas plākšņu vairāk nekā otrā brigāde. Jau krietnu laiku šī brigāde patur fabrikas ceļojošo vimpeli un pirmrindas brigādes godu. Pateicoties tās ļaužu labajiem panākumiem fabrika izolācijas materiālu ražošanas pusgada plānu izpildījusi par 176 procentiem. Jā, kūdriniekiem šogad ir ar ko lepoties. Aizvadītais pusgads ir bijis ražīgs darba posms. Visu produkcijas veidu ražošanā pirmā pusgada uzdevumu viņi veikuši ar krietnu uzviņu. Nevar būt šaubu, ka arī uz priekšu tā strādājot gada beigās katrs no tiem varēs priecāties no sirds, ka cītīgais darbs devis labus, skaistus rezultātus.

A. Vigants

Rajona labākie ļaudis

Kolhoza mehanizātors

Kad Maigonim Upeniekam radās doma strādāt par traktoristu, viņš savas mācekļa gaitas uzsāka kā plekabinātājs uz traktora S-80. Drīz vien radās pašam interese vadīt tērauda kumeļu un 1953. gadā viņš pabeidza Līvānu MTS rīkotos traktoristu kursus. Ar mehanizatora iegūtajām zināšanām atgriezies dzimtajā kolhozā „Sarkanais karogs“ Maigonis patstāvīgi sāka vadīt traktoru DT-24. Maigoņa darbu kolhoza vadība novērtē labi, jo čaklais jauniešs vienmēr ir tur, kur viņš sauc darbs.

Šopavas mehanizātors neatlaidīgi cīnījās par pavasara sējas ātrāku pabeigšanu. Viņš pavasarī ar savu traktoru nokultivēja ap 100 ha augsnes. Jaunais mehanizātors pirmais rajonā ar traktoru uzsāka siena plauju.

Centīgā darbā tas jau līdz šim nopļāvis lielas plāvu un zālāju platības, no kurām jau liela daļa smaržīgās un vērtīgās lopbarības sakrauts kaudzēs un savests šķūņos.

Tad, kad laika apstākļi „untumaini“ mehanizātoram darbs jau zināms cits — jā-sagatavo skābarība. Jāsaka, ka darba kolhoza traktoristam pietiekami — siena plauja, skābarības sagatavošana, priekšā stāvošā rudzu sēja, kur atkal būs jāpieliek daudz darba, bet tas nebaida Maigoni Upenieku, jo viņa darbs ir cīņa par stabilas lopbarības bāzes nostiprināšanu, par raženu nākošā gada ražu.

Attēlā: kolhoza „Sarkanais karogs“ traktorists M. Upenieks plauj sienu.

M. Krauja

Kolhozā „Dzimtene” pieņemtie lēmumi jāizpilda

Daudz un dažādi lēmumi pieņemti gan kolhoza „Dzimtene” valdes sēdēs, gan partijas pirmorganizācijas sapulcēs, taču ne kolhoza valdes priekšsēdētājs b. Stikāns, ne partijas organizācijas sekretārs b. Krasņakovs nav spējuši panākt to izpildi.

Lūk, tāpat kā pagājušajā gadā arī šogad ir tik daudz runāts un lemts par zaļā konveijera ieviešanu, diemžēl arī šodien tā vēl nav. Rezultātā kolhoza lopu vasaras mēnešos cieš no barības trūkuma. Piena izslaukumi zemi, tie mazāki kā pērn. Par to, ka kolhozā ir lielas platības nekultivēto pļavu kolhoza vadībai ir ļoti labi zināms, taču tālāk par lēmumu — uzlabot ganības — nekas netika darīts.

Ikgadus runāts par lopu mītnu celtniecību un remontu, taču arī šodien kolhoza lopu mītnās tumšās, smacīgās mītnēs.

— Lopkopībai mūsu kolhozā ir maza nozīme, mēs par to tikai runājam — teica kolhoza priekšsēdētājs b. Stikāns pūsgada atskaites sapulcē. Viņa vārdus apstiprināja paša sapulces gaita. Par lopkopības stāvokļa uzlabošanu nerunāja ne brigadieris, ne lauksaimniecības speciālisti, ne arī paši kolhoznieki. Lopkopības jautājums ieslida visu pārējo, jeb kā šeit medz teikt, dažādu jautājumu virknē. Bet runāt bija gan par ko. Kāpēc šeit neviens nepajautāja trešās brigādes brigadierim b. Norkārklim par to, kāds tad stāvoklis viņa vadītajā brigādē ar kukurūzas un kacēnkāpostu sējumiem? Vai gan ne kolhoza priekšsēdētājs, ne partijas pirmorganizācijas sekretārs, ne

lauksaimniecības speciālisti nav ievērojuši to, ka šajā brigādē kā kukurūza tā kacēnkāposti nosliukuši nezālēs?

Arī brigadieris Zelčāna vadītajā brigādē kukurūzu, kura labi šogad pavekusies nomāc nezāles. Otrā brigādē (brigadieris b. Vingris) jau ilgāku laiku stāv noplauts āboliņš, bet brigadieris nolaidības dēļ, tas nav pat sazārdots. Šajā pašā brigādē lielā platībā cukurbietes tikko sārēdzamas — nezāļu mežā.

Nevienu reizi vien ir lemts par kolhoznieku ikmēneša avansēšanu, tomēr tas nav izdarīts. Lūk, grāmatvedība savā laikā ir pielaidusi kļūdu, kura līdz šai dienai traucē normālu naudas apgrozību, no tā izriet arī zemā darba disciplīna. Kolhozā ir ne mazums kolhoznieku, kuri nav izstrādājuši noteikto darba dienu minimumu.

... Kāpēc darba dienas nopemtas par sīvēnu saņemšanu — sapulcē dzirdama cūkopes Emīlijas Mucenieces balss. — Bet manai meitai pienākas 14 izstrādes dienu par jēru saņemšanu. Kad viņa tās galu galā saņems? — atsaucas kāda kolhozniece no otra kluba gala. Priekšsēdētājam nekas cits neatliek kā atbildēt — nokārtosim gan, tikai būs jāsameklē attiecīgie dokumenti. Lūk, kādā strupceļā var nonākt kolhoza valde, ja maza prasība no brigadieriem, ja nenokārtota kolhoznieku darbu uzskaitē un avansēšana.

Kolhozam „Dzimtene” ir visas iespējas novērst esošos trūkumus, tikai lēmums, ko pieņēma kolhoza pūsgada atskaites sapulcē — godam jāizpilda.

A. Vanaga

Gatavojas Latgales Kultūras nedēļai

Kultūras dzīve Rožkalnos iet augšup

Ja pirms gada, vai pāris gadiem, kāds rajona iestādes darbinieks uzprasīja rožkalnietim, kāpēc pie Jums nedarbojas koris un deju kolektīvs, tad gandrīz katrs Rožkalnu aktivists prata atbildēt, ka nav iespējams noorganizēt, jo te tāda tauta, ka nevar tos sadabūt rokā uz mēģinājumiem un nav jau arī speciālistu, kas varētu tos vadīt. Bez šaubām, neticība saviem spēkiem nedeva pozitīvus rezultātus. Šāds stāvoklis Rožkalnos ilga vairākus gadus.

Kam tad jāpateicas šodien, ka Rožkalnos ir noorganizējis un darbojas spēcīgs jauktais koris 35 cilvēku sastāvā un deju kolektīvs 16 cilvēku sastāvā? Vai ir radusies jauna tauta, kas padodas vieglāk organizēšanai, vai izmaiņusies vadība, vai radusies jauni speciālisti? — Nē, nav ne viens, ne otrs. Izmaiņusies ir tikai vadības pieeja šim svarīgajam jautājumam.

Liels nopelns pie kora un deju kolektīva noorganizēša-

nas ir ciema padomes priekšsēdētājam b. Pabērziņam un tautas nama vadītājam b. Krasņakovam. Ne mazums soļu viņam bija jāizmēro, lai izvestu izskaidrošanas darbu ar tagadējiem kora dalībniekiem.

Darbs kolhozā tiem vairs netraucē vienu vakaru nedēļā atnākt uz kopējiem kora un deju kolektīva mēģinājumiem. Dziedātāju vidū mēs redzam kolhoza „Uzvara” pirmrindniekus Staņislavu Lazdānu, Kazimiru un Eleonoru Vingrus, kolhoza „Cīņa” uzskaitvedi Jāni Pučku u. c. Pirmie viņi ir darbā, pirmie arī te. Ne tikai jaunatni mēs te redzam. Arī kolhoza „Uzvara” gados vecākam kolhozniekam Pēterim Znotiņam patīk savu balsi savīt kopā ar jauniešu balsīm.

Kora dalībnieki jau iestu-dējuši vairākas dziesmas, kā „Pūt vējiņi”, „Toli dzeivoj muna meilo”, „Saulīt tecēj tecēdama” u. c. Tagad tie cītīgi gatavojas, lai varētu 23. un 24. augustā uzstāties Daugavpilī tur rīkotajā Latga-

les kultūras nedēļas koncertā.

Ne mazums pūļu šai darbā ir ielicis kora dirigents Vārkavas visdusskolas dziedāšanas skolotājs b. Paukste, kas ar savu entuziasmu piedod enerģiju arī dziedātājiem. Pateicība jāizsaka arī kolhoza „Uzvara” un „Cīņa” priekšsēdētājiem bb. Kokinam un Bekešam, kuri nodrošina dirigentu ar transportu un atmaksu. Arī abu kolhozu komjaunatnes organizācijas aktīvi iesaistījušās šai darbā. Ne tikai dziedāt un dancot šogad tiem tīk, bet tie ir padomājuši par tautas nama ārienes izdaiļošanu. Ir izveidoti glīti celiņi, iestādītas puķes. — Glīta āriene prasa arī glītu iekšieni, tāpēc abu kolhozu valdes gādā par sava kluba remontu.

Rožkalnos ir iesēta šopavasara laba kultūras sēkla, tā rūpīgi un neatlaidīgi jākopj un jāaizdod tiem ciemiem, kuru vadība tagad vēl runā par kultūru tā, kā Rožkalnos runāja pirms gada.

P. Zurza

Jauna kinofilma „Pravda”

Pie Krustpils rajona pirmrindniecēm

Leknajā zālē ganās 17 govju grupa. Prieks paskatīties. Visas ir labi nobarojušās, tīras, spīd vien. Tagad tās laiski plūc zālī, cita jau apgūlusies un atpūšas. Tas nozīmē, ka tuvojas mājās dzīšanas laiks.

Šis ir Leņina kolhoza ganāmpulks, bet kopējas — Krustpils rajona pirmrindnieces Pelageja Dundure un Alise Oļukalne. Lūk, tepat jau arī nāk b. Dundure un aicina govīs mājās. Kūts sakārtota, tīra, pat smaku nekādu nejūt, stāvvietas bagātīgi noklātas ar salmiem. To pakaisiem pietikšot līdz jaunajai ražai un pat pāri palikšot, saka lopkopes.

Pa to laiku lēnā solī mājās atnākušas arī kūts iemītnieces. Brūnālas bez kļūdīšanās atrod savu vietu un, kā negribēdamas, sāk ēst barības galdos ielikto zaļbarību.

Viņas jau ganībās labi pāēd, tāpēc uz zaļbarību nav tik kāras, — saka lopkopes, — bet pa pusdienlaiku tomēr savu normu apēd. Ganī-

bas mums ir labas, pavasarī tās dabūja virsmēslajumu. Tāpat ūdens arvien pieejams. Gane vairākas reizes dienā dzen ganāmpulku pie ūdens, varbūt kādai būs iegribēties padzerties. Arī kūti ūdens nekad netrūkst. To piegādā automātiskā dzirdīšanas ierīce.

Abas lopkopes sāk slaukt govīs. Viena pēc otras pildās slaucenes. Lūk, b. Oļukalnes grupas jaunā gotiņa „Sebra” dienā izdot 24 litri piena, bet jūnijā tā izdeva 27 litri. Biedre Oļukalne no savas grupas govīm dienā caurmērā izslauc 16,5 litri, bet b. Dundures govīs izdod par 1 litru vairāk. No gada šākuma viņa izslaukusi 2178 kg piena no govīs. Tagad viņa kopj 8 govīs. Nedaudz mazāks izslaukums ir b. Oļukalnei — 1922 kg no govīs.

Bez zaļās masas govīs vēl saņem spēkbarību 150 g uz katru izslaukto litru. Šo devu tās saņem divās reizēs: rītā pirms izdzīšanas ganos

un vakarā, kad tās sanāk mājās. Zaļbarību govīm dod tikai pusdienas laikā. Vakara to nedod, tāpēc, lai govīm vieglāk būtu naktī atpūsties.

Visas govīs jau aplecinātas un nākošajā gadā atnesīsies nedaudz agrāk kā šogad.

Abām lopkopēm jau par pāradumu kļūvis audzēt saknes piefermas laukos. Katrai no viņām ap 1,5 ha liels piefermas lauks. Piemēram, b. Oļukalnes laukā aug burkāni, kartupeļi, cukurbietes, lopbarības bietes un kacēnkāposti. To apkopt viņai palīdz mazais dēls Juris, kas ar zirgu apstrādā visas laukus. Viņas parasti saknes izaudzē tik daudz, lai pietiktu ko piebarot visu ziemu. Lai nekristos izslaukumi tajā laikā, kad govīs pavasarī sāk iziet ganībās, lopkopes govīm saknes piebaro lielākos daudzumos.

Lopkopju čaklais darbs izvirzīja viņas rajona pirmrindnieču vidū.

(No Krustpils rajona laikraksta „Dzirkstele”)

Uz kinoteātru ekrāniem mūsu zemē pašlaik tiek demonstrēta vēsturiska revolucionāra filma „Pravda”, kuru ražojusi Dovženko vārdā nosauktā Krievijas kinostudija.

Jau ne pirmo gadu plosas imperiālistu izraisītais pirmais pasaules karš. Pateicoties bolševiku partijas izvestajam agitācijas darbam frontē aizvien vairāk kareivju sāk izprast, ka Kerenskis krāpj tautu, ka izraisītais karš notiek nelielas kapitālistu un muižnieku saujīgas labā. Aizstāvēt viņu intereses vienkāršajiem strādniekiem un zemniekiem, pārgērbtiem kareivju šinēļos, nebija nekādas vēlēšanās. Viņi pameta ieročus un izklīda pa mājām. Iedūra šautenes durkli zemē arī frontenieks Tarass Golota. Taču arī dzimtajā ciemā viņš neatrada mierīgas dzīves. Vi-

ņam tikko izdevās izglāties no soda ekspedīcijas, kuru izsauca muižnieks Čubatenko. Tarass Golota brauc uz Krievu, lai griestos pēc palīdzības Centrālajā Radā. Tomēr viņš drīzi pārliecinās, ka arī tā aizstāv tikai kapitālistu, panu un kulaku intereses.

Uzmeklējis strādnieku-bolševiku Kuzmu Rižuku, kurš partijas uzdevumā darbojās Krievā. Tarass Golota cieši saista savu dzīvi ar komunistisko partiju. Tās vadībā viņš noiet slavenu un grūtu cīņu ceļu. No vienkārša, visu aizmirsta lauku jaunekļa Tarass nonāk līdz Pirmā Visukrainas Padomju kongresa dalībniekam.

Filmā spilgti attēloti svarīgākie notikumi par padomju varas izcīnīšanu Krievā.

Attēlā: kadri no kinofilmas „Pravda”.

Rajona darbaļaudis!

PASŪTIET SAVU RAJONA LAIKRAKSTU

„UZVARAS CEĻŠ”

1958. gadā augusta un turpmākajiem mēnešiem
Abonēšanas maksa: mēnesī Rbļ. 1,30,
līdz gada beigām Rbļ. 6,50.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Izdevniecību, poligrāfiskās rūpniecības un grāmatu tirdzniecības Galvenās pārvaldes 45. tipogrāfija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis 92. Pas. 449